

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא- statement ^ קושיא- challenge ? שאלה- question ! תירוץ- answer ראיה- proof
מקרא- key:	

		Talmud Navigator														
		מ	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד
ברכות-מאימתי	מאן דאמר															
מימרא	[רבי אליעזר]	■	◆													
מאימתי קורין את שמע בערבין? משעה שהכהנים נכנסים לאכול בתרומתן עד סוף האשמורה הראשונה, דברי רבי אליעזר.	חכמים:	■	◆													
עד הצות.	רבן גמליאל:	■	◆													
עד שיעלה עמוד השחר.		○	■													
מעשה ובאו בניו מבית המשתה, אמרו לו: לא קרינו את שמע.	[רבן גמליאל]	○	■													
אמר להם: אם לא עלה עמוד השחר חייבין אתם לקרות. ולא זו בלבד אמרו, אלא כל מה שאמרו חכמים עד הצות מצותן עד שיעלה עמוד השחר		■														
הקטר חלבים ואברים מצותן עד שיעלה עמוד השחר, וכל הנאכלים ליום אחד מצותן עד שיעלה עמוד השחר	[רבן גמליאל]	■														
אם כן, למה אמרו חכמים עד הצות? כדי להרחיק אדם מן העבירה.		■														
תנא היכא קאי דקתני מאימתי?		?														
ותו, מאי שנא דתני בערבית ברישא? לתני דשחרית ברישא		?														
תנא אקרא קאי, דכתיב (דברים ו') בשכבך ובקומך. והכי קתני: זמן קריאת שמע דשכיבה אימת - משעה שהכהנים נכנסין לאכול בתרומתן.		!	◇													
ואי בעית אימא: יליף מברייתו של עולם, דכתיב (בראשית א') ויהי ערב ויהי בקר יום אחד.		!	◇													
אי הכי, סיפא דקתני בשחר מברך שתים לפנייה ואחת לאחריה בערב מברך שתים לפנייה ושתיים לאחריה - לתני דערבית ברישא		?														
תנא פתח בערבית והדר תני בשחרית, עד דקאי בשחרית - פריש מילי דשחרית, והדר פריש מילי דערבית.		!	◇													
משעה שהכהנים נכנסים לאכול בתרומתן.	אמר מר:	■														
מכדי, כהנים אימת קא אכלי תרומה - משעת צאת הכוכבים, לתני משעת צאת הכוכבים		?														
מלתא אגב אורחיה קמשמע לן, כהנים אימת קא אכלי תרומה - משעת צאת הכוכבים, והא קמשמע לן: דכפרה לא מעכבא.		!	◇													
(ויקרא כ"ב) ובא השמש וטהר - ביאת שמשו מעכבתו מלאכול בתרומה ואין כפרתו מעכבתו מלאכול בתרומה.	כדתניא:	■	■													
וממאי דהאי ובא השמש ביאת השמש, והאי וטהר - טהר יומא, דילמא ביאת אורו הוא, ומאי וטהר - טהר גברא		?														
אם כן לימא קרא ויטהר, מאי וטהר - טהר יומא. כדאמרי אינשי איערב שמשא ואדכי יומא.	רבה בר רב שילא:	!	◇													
במערבא הא דרבה בר רב שילא לא שמיע להו, ובעו לה מיבעיא: האי ובא השמש ביאת שמשו הוא, ומאי וטהר - טהר יומא, או דילמא ביאת אורו הוא, ומאי וטהר - טהר גברא?	[במערבא]	^														
והדר פשטו לה מברייתא, מדקתני בברייתא סימן לדבר צאת הכוכבים שמע מינה: ביאת שמשו הוא, ומאי וטהר - טהר יומא.		!														
משעה שהכהנים נכנסין לאכול בתרומתן.	אמר מר:	■														
מאימתי קורין את שמע בערבין? משעה נכנס לאכול פתו במלח, עד שעה שעומד ליפטר מתוך סעודתו.	ורמינהו:	■	?	◇												
סיפא ודאי פליגא אמתניתין רישא, מי לימא פליגא אמתניתין?		^														
לא, עני וכהן חד שיעורא הוא.		!	◇													
מאימתי מתחילין לקרות קריאת שמע בערבית? - משעה שבני אדם נכנסין לאכול פתן בערבי שבתות, דברי רבי מאיר.	ורמינהו: [ר"מ]	◆	?	◇												
משעה שהכהנים זכאין לאכול בתרומתן, סימן לדבר צאת הכוכבים.	וחכמים	◆	?	◇												
ואף על פי שאין ראיה לדבר זכר לדבר, שנאמר (נחמיה ד') ואנחנו עושים במלאכה וחצים מחזיקים ברמחים מעלות השחר ועד צאת הכוכבים, ואומר (נחמיה ד') והיו לנו הלילה משמר והיום מלאכה.		■	?	◇												
מאי ואומר?		^	?	◇												
וכי תימא מני ערבא שמשא ליליא הוא, ואינהו דמשכחי ומקדמי, תא שמע: והיו לנו הלילה משמר והיום מלאכה.		!	?	◇												

disputants-חולקים ◇ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה < insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת O מעשה-story	statement-מימרא ♣ challenge-קושיא ^ question-שאלה ! answer-תירוץ proof-ראיה
מקרא-key:	

		Talmud Navigator										
		מאן דאמר	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	א
ברכות-מאימתי	מימרא											
קא סלקא דעתך דעני ובני אדם חד שעורא הוא, ואי אמרת עני וכהן חד שעורא הוא - חכמים היינו רבי מאיר									♣			ב:
אלא שמע מינה: עני שעורא לחוד וכהן שעורא לחוד									♣			ב:
לא, עני וכהן חד שעורא הוא, ועני ובני אדם לאו חד שעורא הוא.									!			ב:
ועני וכהן חד שעורא הוא?									♣			ב:
מאימתי מתחילין לקרות שמע בערבי? - משעה שקדש היום בערבי שבתות, דברי רבי אליעזר.	ורמינהו: [רבי אליעזר]								♣	♣		ב:
משעה שהכהנים מטוהרים לאכול בתרומתן.	רבי יהושע:								♣	♣		ב:
משעה שהכהנים טובלין לאכול בתרומתן.	רבח מאיר:								♣	♣		ב:
והלל כהנים מבעוד יום הם טובלים	אמר לו רבי יהודה:								♣	♣		ב:
משעה שעני נכנס לאכול פתו במלה.	רבי חנינא								♣	♣		ב:
משעה שרוב בני אדם נכנסין להסב.	רבי אחאי, ואמרי לה רבי אחא:								♣	♣		ב:
ואי אמרת עני וכהן חד שעורא הוא - רבי חנינא היינו רבי יהושע									♣			ב:
אלא לאו שמע מינה: שעורא דעני לחוד, ושעורא דכהן לחוד, שמע מינה.									♣			ב:
הי מינייהו מאוחר?									^			ב:
מסתברא דעני מאוחר, דאי אמרת דעני מוקדם - רבי חנינא היינו רבי אליעזר אלא לאו שמע מינה דעני מאוחר, שמע מינה.									!			ב:
והלל כהנים מבעוד יום הם טובלים.	אמר מר: אמר ליה רבי יהודה:											ב: <
שפיר קאמר ליה רבי יהודה לרבי מאיר												ב:
מי סברת דאנא אבין השמשות דידך קא אמינא? אנא אבין השמשות דרבי יוסי קא אמינא.	ורבי מאיר, הכי קאמר ליה:											ב:
בין השמשות כהרף עין. זה נכנס וזה יוצא ואי אפשר לעמוד עליו.	דאמר רבי יוסי:											ב: <